

Sygn. akt II AKa 80/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

5. Przewodniczący: SSA Janusz Jaromin

6. Sędziowie: SA Piotr Brodniak (spr.)

7. SA Andrzej Wiśniewski

8. Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

9. przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ślubicach Adama Grochoły

10. po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2021 r. sprawy

R. K. (1) i W. M. (1)

oskarżonych z art. 296 § 3 kk w zb. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne

11. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych oraz ich obrońców i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

12. od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

13. z dnia 7 listopada 2019 r. sygn. akt II K 54/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonych R. K. (1) i W. M. (1) przekazuje Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

SSA Andrzej Wiśniewski SSA Janusz Jaromin SSA Piotr Brodniak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 80/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II K 54/17</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut sformułowany w punkcie 3e apelacji W. M. (1):</p> <p>rażące naruszenie art. 442 § 3 kpk, polegające na tym, iż Sąd I Instancji całkowicie (w 100%) zlekceważył wskazówki Sądu II Instancji zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27.04.2017r., sygn. akt II AKa 18/17, w szczególności zawarte na stronach od 103 do 116 tego uzasadnienia. Są to brak przesłuchania i oceny zeznań świadka W. C. (1) - głównej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

księgowej spółki -
oraz brak odczytania
zeznań tego świadka
składanych w innych
sprawach, a w
szczególności brak
odczytania
protokołów
dostarczonych przez
W. M. (1).

W tym miejscu
oskarżony przytacza
cytat uzasadnienia
wyroku Sądu
Apelacyjnego (karta
106), iż
„powtórzenie
dowodów z zeznań
tego świadka i
należyta ocena stała
się konieczna.”

Niezależnie od
zalecenia Sądu II
instancji, wnioski
w tej sprawie do
Sądu I instancji
składali również
obaj oskarżeni W.
M. (1) i R.
K. (1). Jednakże
Sąd zlekceważył to
całkowicie i nie
przeprowadził tego
dowodu.

Z przykrością należy
stwierdzić, iż
przypuszczalnie z
nadzieją, „iż z uwagi
na wiek świadka”
przy ponownym
rozpoznaniu sprawy
będzie niemożliwe
jego ponowne
przesłuchanie, z
uwagi na
ewentualny zgon.

	<p>Zarzut sformułowany w punkcie 2a apelacji R. K. (1):</p> <p>obraza art.442 § 3 kpk przez niezastosowanie się do zapatrywań prawnych i wskazań Sądu Odwoławczego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27.04.2017 r., sygn. akt II AKa 18/17),a który to Sąd nakazał aby powtórzyć dowód z zeznań świadka W. C. (1) i dokonać należytej oceny tego dowodu,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przystępując do prezentacji wyników kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku, na wstępie należy wskazać, że Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 436 kpk, ograniczył ją do zbadania zasadności zarzutów wyspecyfikowanych w punkcie 3 e apelacji autorstwa W. M. (1) oraz w punkcie 2 a apelacji R. K. (1). Takie a</p>				

nie inne postąpienie Sądu odwoławczego wynikało zaś z tego, że zarzuty o których mowa, dodać trzeba zarzuty zasługujące na uwzględnienie, objawiają takie uchybienie związane ze sposobem procedowania Sądu Okręgowego, które ze względu na swą wagę i doniosłość, uniemożliwia dokonanie wspomnianej kontroli w szerszym zakresie, to jest przez pryzmat pozostałych zarzutów sformułowanych w apelacjach oskarżonych, jak również zarzutów podniesionych w apelacjach ich obrońców oraz w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Natomiast konkretyzując tę tezę, wypada przypomnieć, że Sąd Apelacyjny poprzednio orzekający w niniejszej sprawie, wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa 18/17, uchylił wówczas zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z

dnia 11 października 2016 r., sygn. akt II K 133/15, w części dotyczącej W. M. (1) oraz R. K. (1) i sprawę oskarżonych przekazał do ponownego rozpoznania wyżej wymienionemu Sądowi. W uzasadnieniu orzeczenia z dnia 27 kwietnia 2017 r., Sąd odwoławczy stwierdził między innymi to, co aktualnie akcentują oskarżeni, a mianowicie, że „uchybieciem procesowym mającym wpływ na treść wyroku był brak oceny zeznań świadka W. C. (1) (k. 11.813-11.815). Utało się, że pewnym zwyczajem jest ocena przez Sąd I instancji wszystkich dowodów, które przeprowadził ten Sąd. Sąd odwoławczy nie dopatruje się uchybienia przepisom postępowania, gdy Sąd a quo nie dokonuje oceny dowodów wspierających poczynione przez niego ustalenia faktyczne, jednak w sytuacji, gdy jakieś dowody uznał za przeciwne tym

ustaleniom, musi wskazać dlaczego tych dowodów nie uwzględnił (art. 424 § 1 pkt 1 in fine k.p.k.). Ponieważ depozycje wynikające z zeznań świadka W. C. (1) stoją w oczywistej sprzeczności z ustaleniami Sądu, powinien on odnieść się szerzej do zeznań tego świadka i wskazać, czemu nie daje mu wiary. Powtórzenie dowodu z zeznań tego świadka i należyta jego ocena stało się konieczne.” (strona 105-106 uzasadnienia wyroku, k.13137-13137verte). Z cytowanego fragmentu pisemnych motywów wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 kwietnia 2017 r., oczywiście nie wynika w jaki sposób miałyby się zmaterializować „powtórzenie dowodu” z zeznań W. C. (1), to znaczy, czy Sąd Okręgowy ponownie procedujący, powinien ten dowód przeprowadzić bezpośrednio, to jest poprzez przesłuchanie świadka na

rozprawie, czy też może poprzez odczytanie lub ujawnienie bez odczytywania wcześniejszych jego zeznań. Wyłaniającą się na tym tle wątpliwość rozstrzyga jednak dalsza część uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 kwietnia 2017 r., w której to ów Sąd wskazał, że rolą Sądu Okręgowego ponownie rozpoznającego przedmiotową sprawę, będzie między innymi, pouczenie oskarżonych o autonomiczności kolejnego przewodu sądowego, „(...) który powoduje, iż Sąd I instancji jest zobowiązany do przeprowadzenia tylko tych dowodów, które Sąd odwoławczy wskazał jako wpływające na treść wyroku uchylającego, ujawnienie pozostałych dowodów w trybie art. 442 k.p.k., zaś złożenie wniosków dowodowych przy poprzednim rozpoznaniu sprawy lub w innych postępowaniach nie wiąże Sądu meriti.” (strona

116 uzasadnienia
wyroku,
k.13142verte). A
zatem, taka a
nie inna konstatacja
poprzednio
procedującego Sądu
odwoławczego, nie
pozostawia żadnych,
nawet
najmniejszych
wątpliwości, że
wcześniej
zaprezentowane
wskazanie tego
Sądu, należy
odczytywać tak,
jak odczytują je
oskarżeni,
a mianowicie, że
obowiązkiem Sądu
Okręgowego
ponownie
rozpoznającego
sprawę, było
przesłuchanie W. C.
(1) na rozprawie
i wypytanie ją o
okoliczności, które,
jak wskazał to
poprzednio
orzekający Sąd
odwoławczy, „(...)”
stoją w oczywistej
sprzeczności z
ustaleniami Sądu
(...)” (strona 106
uzasadnienia
wyroku,
k.13137verte).
Tymczasem Sąd
Okręgowy po raz
wtóry procedujący
w przedmiotowej
sprawie, nie uczynił
zadość tej
powinności. Co
więcej,
ustosunkowując się
do wniosku obrońcy

W. M. (1) z dnia 13 września 2017 r. (k.13633-13639), w ramach to którego, a konkretnie w punkcie 19, jego autor postulował o przesłuchanie na rozprawie, między innymi, W. C. (1), Sąd pierwszej instancji, postanowieniem zapadłym na rozprawie w dniu 28 listopada 2017 r., oddalił ów wniosek i wskazał, że z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego nie wynika konieczność przesłuchania osób wymienionych w punkcie 19 wniosku (k.13918-13919). W konsekwencji takiego, oczywiście błędnego spostrzeżenia, na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. (k.14097-14098), Sąd Okręgowy nawet bez odczytywania, ujawnił zeznania W. C. (1), które ta zwerbalizowała w sprawie V GC 360/07 Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim. Natomiast na rozprawie w dniu 20 września 2019 r. (k.14642), również bez odczytywania, ujawnił uprzednie

zeznania W. C. (1) złożone przez nią w sprawie niniejszej.

W obliczu zaprezentowanych uwarunkowań należy więc przyznać rację oskarżonym, że procedując we wskazany wyżej sposób Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 442 § 3 kpk, zaś owo naruszenie mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, jako że W. C. (1), w latach 2000 – 2004, była główną księgową w spółce (...) w S., a depozycje wynikające z jej dotychczasowych zeznań, wcale nie przystają do ustaleń poczynionych przez Sąd meriti. Zwracając na to uwagę należy jednocześnie przypomnieć, a właściwie nie przypomnieć lecz zaakcentować, że wskazania sądu odwoławczego, z jednej strony nie limitują sądu pierwszej instancji w dochodzeniu do prawdy, z drugiej jednak strony, określają minimalny zakres postępowania dowodowego. Natomiast Sąd Okręgowy,

jakkolwiek przeprowadził wiele dowodów, w tym również takich o charakterze osobowym, to jednak mimo wszystko, nie zmienia to faktu, że nie zachował tego minimalnego standardu postępowania dowodowego, który był determinowany wskazaniami poprzednio procedującego Sądu odwoławczego. Zmaterializowanie się takiego stanu rzeczy rodzi zaś określone konsekwencje procesowe. Otóż po pierwsze powoduje, że odniesienie się do pozostałych zarzutów apelacyjnych staje się niemożliwe, ponieważ nie można wykluczyć, że uzyskane w sposób bezpośredni zeznania W. C. (1) dostarczą tego rodzaju informacji, które zmienią optykę spojrzenia na ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy, a wręcz doprowadzą do ich podważenia i w konsekwencji spowodują konieczność dokonania ustaleń odmiennych od tych

dotychczasowych.
Po wtóre zaś,
zaprezentowana
powyżej sytuacja
wymusza
konieczność
uchylenia
zaskarżonego
wyroku
i przekazania
analizowanej sprawy
do ponownego
rozpoznania Sądowi
pierwszej instancji.
Trzeba bowiem
przypomnieć, że
akt oskarżenia w
tej sprawie został
skierowany do Sądu,
konkretnie do Sądu
Rejonowego w
Słubicach, w dniu
19 września 2006
r. (k.1847), a więc
przed wejściem w
życie, co nastąpiło w
dniu 1 lipca 2015
r., znowelizowanych
ustawą z dnia
27 września 2013
r. o zmianie
ustawy - Kodeks
postępowania
karnego oraz
niektórych innych
ustaw
(Dz.U.2013.1247),
przepisów kodeksu
postępowania
karnego, w tym
przede wszystkim,
przepisów art. 437 §
2 kpk i art. 452 kpk.
W takiej zaś sytuacji,
jak stanowi
art. 36 pkt 2
tej ustawy, wskazane
przepisy stosuje
się w brzmieniu
dotychczasowym do

czasu
prawomocnego
zakończenia
postępowania.
Oznacza to więc, że
oba te przepisy,
w brzmieniu sprzed
wspomnianej ich
nowelizacji, miały,
mają i w dalszym
ciągu będą mieć
zastosowanie na
gruncie
rozpoznawanej
sprawy. Zwrócenie
na to uwagi jest
natomiast
konieczne, ponieważ
zgodnie z
poprzednią a cały
czas zachowującą
aktualność w
niniejszej sprawie
treścią art. 452
§ 1 i 2 kpk,
sąd odwoławczy nie
może przeprowadzić
postępowania
dowodowego co
do istoty sprawy,
a jedynie w
wyjątkowych
wypadkach, uznając
potrzebę
uzupełnienia
przewodu sądowego,
może przeprowadzić
dowód na rozprawie.
W konsekwencji
takiego
uregulowania,
stwierdzone przez
sąd odwoławczy
braki dowodowe
dotyczące istoty
sprawy, zgodnie z
obowiązującą do
dnia 1 lipca 2015 r. i
w dalszym

ciągu aktualną,
treścią art. 437
§ 2 kpk, muszą
skutkować
uchyleniem wyroku
i przekazaniem
sprawy do
ponownego
rozpoznania sądowi
pierwszej instancji.
Czyniąc te
sposrozenie
stwierdzić
jednocześnie należy,
ze sytuacja, która
zmaterializowała się
na gruncie
przedmiotowej
sprawy nie statuuje
„wyjątkowego
wypadku”, o którym
mowa
w art. 452 § 2
kpk w brzmieniu
tego przepisu sprzed
jego nowelizacji.
Trudno jednak o
inną w tej materii
konstatację, skoro
owa sytuacja, a więc
nieprzeprowadzenie
w sposób
bezpośredni dowodu
z zeznań W. C.
(1) jest następstwem
ewidentnego
zaniechania Sądu
Okręgowego, a rzecz
nawet można, jest
konsekwencją
zignorowania przez
Sąd pierwszej
instancji,
oczywistego w swej
wymowie wskazania
co dalszego
postępowania, które
sformułował Sąd
odwoławczy
poprzednio

rozpoznający
niniejszą sprawę.

Procedując w tej
sprawie po raz
wtóry, Sąd
Okręgowy
obowiązany będzie
ponownie
przeprowadzić cały
proces orzeczniczy,
przy czym na tym
jego etapie, który
służy gromadzeniu
dowodów,
powinnością tego
Sądu będzie
przeprowadzenie w
sposób bezpośredni
dowodu z zeznań
W. C. (1), a także
H. S.. Przesłuchanie
tego drugiego na
rozprawie w celu
ustalenia, czy
posiada on wiedzę
na temat
okoliczności czynów
zarzucanych
oskarżonym, a jeśli
tak, to jakiego
rodzaju, zdaniem
Sądu Apelacyjnego
w obecnym składzie,
jest bowiem
niezbędne. Jeśli
zaś chodzi o
pozostałe dowody o
charakterze
osobowym, to
przeprowadzając je,
Sąd Okręgowy może
skorzystać z
możliwości
przewidzianej w art.
442 § 2 kpk,
chyba że wyniki
prowadzonego przez
ten Sąd
postępowania,

mimo wszystko, zrodzą konieczność przeprowadzenia tych dowodów (wszystkich bądź niektórych z nich) w sposób bezpośredni. Powinnością Sądu pierwszej instancji będzie również ustosunkowanie się do wniosków dowodowych złożonych w toku dotychczas przeprowadzonego postępowania, w tym także do tych, które po wydaniu aktualnie zaskarżonego wyroku zostały złożone przez W. M. (1), a ponadto do wniosku dowodowego sformułowanego w apelacji obrońcy R. K. (1). W dalszej kolejności obowiązkiem Sądu Okręgowego będzie dokonanie wszechstronnej i wnikliwej oceny zgromadzonych dowodów oraz poczynienie ustaleń faktycznych, które będą konsekwencją owej oceny i jednocześnie będą odzwierciedlały wszystkie aspekty, zarówno podmiotowej, jak i przedmiotowej strony zachowania oskarżonych.

Wniosek			
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek jest zasadny z powodów zaprezentowanych powyżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia			
Konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji wynika z powodów zaprezentowanych powyżej.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Procedując w niniejszej sprawie po raz wtóry, Sąd Okręgowy będzie			

ponownie przeprowadzić cały proces orzecznicy, przy czym na tym jego etapie, który służy gromadzeniu dowodów, powinnością tego Sądu będzie przeprowadzenie w sposób bezpośredni dowodu z zeznań W. C. (1), a także H. S.. Przesłuchanie tego drugiego na rozprawie w celu ustalenia, czy posiada on wiedzę na temat okoliczności czynów zarzucanych oskarżonym, a jeśli tak, to jakiego rodzaju, zdaniem Sądu Apelacyjnego w obecnym składzie, jest bowiem niezbędne. Jeśli zaś chodzi o pozostałe dowody o charakterze osobowym, to przeprowadzając je, Sąd Okręgowy może skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 442 § 2 kpk, chyba że wyniki prowadzonego przez ten Sąd postępowania, mimo wszystko, zrodzą konieczność przeprowadzenia tych dowodów (wszystkich bądź niektórych z nich) w sposób bezpośredni. Powinnością Sądu

pierwszej instancji będzie również ustosunkowanie się do wniosków dowodowych złożonych w toku dotychczas przeprowadzonego postępowania, w tym także do tych, które po wydaniu aktualnie zaskarżonego wyroku zostały złożone przez W. M. (1), a ponadto do wniosku dowodowego sformułowanego w apelacji obrońcy R. K. (1).

W dalszej kolejności obowiązkiem Sądu Okręgowego będzie dokonanie wszechstronnej i wnikliwej oceny zgromadzonych dowodów oraz poczynienie ustaleń faktycznych, które będą konsekwencją owej oceny i jednocześnie będą odzwierciedlały wszystkie aspekty, zarówno podmiotowej, jak i przedmiotowej strony zachowania oskarżonych.

1.10. **Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Z uwagi na taki a nie inny szablon uzasadnienia wyroku wydanego przez Sąd odwoławczy, w tym miejscu należy się odnieść do postulatu obrońcy R. K. (1), w ramach to którego wnosił on o zasądzenie na jego rzecz opłaty z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Otóż owa opłata, zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt 11 kpk, należy do wydatków postępowania, które to stosownie do treści art. 619 § 1 kpk, tymczasowo wykłada Skarb Państwa. O ich ostatecznym „rozliczeniu”, jak stanowi to przepis art. 626 § 1 kpk, sąd rozstrzyga zaś w orzeczeniu kończącym postępowanie. W związku z tym, że wyrok Sądu Apelacyjnego nie posiada takiego charakteru, wspomniany</p>	

	wcześniej wniosek należało więc pozostawić bez rozpoznania.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
SSA Andrzej Wiśniewski SSA Janusz Jaromin SSA Piotr Brodniak		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony W. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca W. M. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.13. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony R. K. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.14. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca R. K. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.15.			
Kolejny numer załącznika	5		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z o.o. w S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Niesłuszne uznanie, że W. M. (1) nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, Niewłaściwe ustalenie wysokości szkody wyrządzonej spółce		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------